

Tilburg

Gedichten

JACE VAN DE VEN

De Kommunikant

Der rijdt nen auto van de catering deur onze straat
 Den brouwer waar der irder al meej bier en limmenaod
 Ze zèn daor meej z'n allemaol gaon statte vur nuuw klèere
 Slingers en lampionnen hangen in de conifeere
 En Jantje krèègt 'nen ATB en een kompjoeterspel
 En koos vur't èete appelmoes meej friet en frikandel
 Zijn taantes en zijn òomes zèn gekòome van swirskaante
 Zo gao dè bij Tilbörgs fistje vur kommunikaante.

Vemèèrge zèn ze naor de kèèrk gewist in vol ornaot
 En oomen Bart leej alles vaast op de gevoel'ge plaot
 Hij strèunde òover het koor meej zenne nuuwe deeveedee
 En filmde de kommunikaant bij alles wèttie dee
 Mar Jantjes krèège van het brood van Onze Lieven Heer
 Dè mistenie, dus vroeg ie de pestoor het nog 'ne keer
 Te doen: 'Want hil m'n flitslicht kètste toennet vuls te stèèrk.
 En ik moet Jantjes hebbe, hij komt nòot mir in de kèèrk.'

Kusje vur Tilburg

Akkoe is zeg woordèk in Tilburg frêet op ben
 Dan is dè op de meense die flink kanne maawe,
 Mar aatij vur oe klaorstaon, ongedwonge zèn
 En gère klòote, klòttere en kèrmes haawe

Het is een volk dè zenèège doe, zè mar nie bang
 Dè asset er op aon komt taaj is as 'ne vezel
 En dè kan giebere meej elke staand of rang
 Mar zich gemakker òn 'ne stèen stòt as 'nen ezel

Ze schèène bij een teegegòol vur Willem II
 Mar haawe van Miet Puyenbroek en Pirke Donders
 De áaw gòn nor de kèèrk, de nuuw nor de moskee
 Ze zèn gegarendeerd in niks nie iets biezonners

De stad is een schòon kiendje meej 'ne krentenbaord
 Lèkt döörgeschòote en wir in model geslaoge
 Toch krèègt alwie er langer wònt er goejen aord
 En kust de kinkenduut assie daorum komt vraoge...

Sint zennen baord

Sint vuult gekriebel, zennen baord lèt los
 Zijn lippe, krèk nog zichtbaor, zakke-n-aachter
 De snor, zijn wòorde klinke-n-al wè zaachter
 En tante Sjaon krègt van de schrik 'nen blos

Een pèèrd, kèkt béúte, wèèst ze meej heur haand
 De kiendjes veine Sint veul intressaanter
 Wie hullie foppe wil moet bijdehaanter
 Zèèn; òome Tinus valt vaast deur de maand

Hij strèkt kwanséús het haor trug naor zijn neus,
 En doe of ie diep naodenkt, heej gin keus
 Toch kannie een ontdekking nie vermije

Dan stao klèèn Wieske-n-op en vat den baord
 Ze plèkt hem wir goed vaast en vraogt bedaord
 Of Sint al wit wèttie dees jaor zal rije?